

Л. В. Будник, Т. П. Чуйко

Кочур Марія Леонідівна

КОЧУР Марія Леонідівна (дівооче – Форманюк; 31. 07. 1942, м. Тамбов, РФ) – актриса, культурно-громадська діячка. Засл. праців-ник культури України (1994). Орден «За заслуги» 3-го ступеня (2008). Закін. Київ. інститут театр. мистецтва (1963; курс [М. Верхацького](#)). Відтоді до 2004 – у Київ. ТЮГу: актриса, від 1986 – пом. гол. реж. по трупі, від 1992 – заступник директора із творчих питань. Її сценіч. образам притаманні музикальність, ліричність, тонке відчуття малюнку образу. 1997 разом із чоловіком А. Кочуром організувала у будинку, де мешкав відомий перекладач і літературознавець [Г. Кочур](#), Літ. музей його імені (м. Ірпінь [Київ. обл.](#)), у якому відтоді працює заст. дир.

Основні ролі

Наташа («Квартира на Арбаті» Ю. Едліса), Ліка («Мій бідолашний Марат» О. Арбузова), Ірина Іванівна («Фатальна помилка» М. Рощина), Скрипичина («Пляшечки» О. Хмелика), Кача («Чортів млин» І. Штока); у кіно – Мавка («Наталія Ужвій», 1962, реж. С. Параджанов), Катерина (фільм-опера «Наймичка», 1963, реж. І. Молостова), Катеринка («Сумка, повна сердець», 1964, реж. А. Буковський), Дружина («Політика», 1968, реж. Б. Савченко), Мати («Р. В. Р.», 1974, реж. О. Мороз), Мати («Вісім люблячих жінок», 1996, реж. Ф. Лебедєв), Габі («Об'єкт Джей», 1997, реж. В. Онищенко), Мадам Мане («Доярка з Хацапетовки», серіал, 2010), Нянечка («Єфросинія», серіал, 2011).

Покликання на статтю:

Кочур Марія Леонідівна / Л. В. Будник, Т. П. Чуйко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-1302>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).